

Les persones grans pateixen més mancances i major vulnerabilitat arran de la crisi

- Malgrat les dades estadístiques, que reflecteixen un descens de la pobresa entre la gent gran, l'informe d'indicadors socials INSOCAT mostra com ha empitjorat la seva situació
- Les pensions, quatre de cada deu per sota del salari mínim, sovint serveixen per ajudar familiars sense ingressos

Barcelona | 28.09.2016

La gent gran no és menys pobre ara que abans de la crisi: el descens de la taxa de pobresa –del 19,9 al 14,4% en els darrers sis anys— es deu a l'**empobriment general de la població**, alhora que els ingressos dels pensionistes es mantenen. Donat que l'indicador de pobresa és relatiu i que el llindar de referència ha baixat (fins situar-se en 9.667 euros anuals, davant els 10.090 del 2009), "**cada vegada cal ser més pobre per ser considerat oficialment pobre**", tal com constata l'informe '[GENT GRAN: POBRESA I VULNERABILITAT](#)', nova edició de l'[INSOCAT](#) presentada avui per ECAS.

La capacitat adquisitiva de les persones grans disminueix perquè l'**encariment de la vida no va acompanyat d'un increment de les pensions**, i per altra banda els estralls de la crisi al mercat laboral ha fet que aquestes prestacions, sovint molt minses, hagin de servir per contribuir al **sosteniment de nuclis familiars** que han perdut les seves fonts d'ingressos o els han vist reduïts. "La crisi ho ha estat menys per a moltes famílies perquè **els avis hi han posat molt de la seva part**", tal com ha dit Carme Gargallo, de Càritas, a la roda de premsa.

Teresa Crespo, presidenta d'ECAS, ha subratllat la desigualtat de gènere: "**les dones són més pobres que els homes**, la majoria de pensions no contributives (PNC) les cobren dones que no han cotitzat prou" per haver tingut trajectòries laborals intermitents, amb jornades parcials i salaris més baixos. Pilar Rodríguez, d'ABD, ha subratllat l'**alt índex de sobreenvelliment** i ha repassat els efectes de les **retallades en la llei de dependència**: "reducció de la intensitat dels serveis, més copagament i deteriorament de l'estat de salut pels retards en l'aplicació".

"Les **pensions són el gran pilar del sistema de protecció social**", tal com ha afirmat Elisenda Xifre, de Suara, però no eviten bosses de pobresa que es concentren en les persones que reben PNC. Júlia Montserrat, coautora de l'informe, ha apuntat que **el risc de bancarrota de la seguerat social** no es deu a la despesa (Espanya gasta menys en pensions que altres països de l'entorn), sinó als ingressos: "les cotitzacions han minvat per l'atur, la precarietat i els sous baixos".

El document recull dades oficials i estudis per **visibilitzar problemàtiques** com la correlació entre nivell socioeconòmic i esperança de vida o els **maltractaments a persones grans**, i inclou aportacions qualitatives d'una dotzena de professionals d'entitats socials (Càritas, Creu Roja, Suara, ABD, Els Tres Turons i Fatec) i de l'administració local que **il·lustren i valoren el que mostren les dades**.

La major vulnerabilitat del col·lectiu té a veure amb l'**envelliment i el consegüent deteriorament de la salut**, però també amb la solitud o les dificultats que pateixen els entorns familiars, que generen **factors d'estrès i noves responsabilitats** per a la gent gran.

ECAS és una federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social que agrupa un centenar d'organitzacions sense afany de lucre que atenen 795.000 persones l'any. L'atenció directa que presten les organitzacions membres d'ECAS i la tasca de la pròpia federació per vertebrar el sector es fonamenten en voluntat de transformar la societat per fer-la més justa i igualitària. En la nostra tasca diària prioritzem l'atenció a col·lectius en situació o risc d'exclusió per tal que els drets de totes les persones es facin efectius i possibilitin l'exercici de la plena ciutadania.
